

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.131/2018/7.szám

A Szegedi Ítéltábla a **jogtanácsos neve** jogtanácsos által képviselt **felperes neve, felperes székhelye** szám alatti székhelyű **felperesnek** - a **jogtanácsos neve** jogtanácsos által képviselt **I.rendű alperes neve I. r. alperes székhelye.** szám alatti székhelyű **I. rendű,** a Bűrös és Gombóczi Ügyvédi Iroda(ügyintéző: Dr. Bűrös László ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve, II. r. alperes székhelye** emelet alatti székhelyű **II. rendű,** a Hargitai-Mezőfi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Hargitai László ügyvéd) által képviselt **III. r. alperes neve, III. r. alperes székhelye III. rendű,** a Mudra Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Mudra Zoltánügyvéd) által képviselt **IV. r. alperes neve, IV. r. alperes székhelye** szám alatti székhelyű **IV. rendű alperes** ellen szerződés nem létezése, érvénytelensége iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2018. március 1. napján kelt 8.P.21.205/2017/20. sorszámu ítélete ellen a felperes 21. sorszámu alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja** és kötelezi az I. r. alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek a Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01720361-00000000 számú számlájára átutalással 300.000,- (Háromszázezer) Ft összegű bírságot.

A perköltségre vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

Kötelezi az I. és II. r. alpereseket, 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 15.000,- (Tizenötezer) Ft, az I. és III. r. alpereseket, hogy ugyanezen határidő alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 30.000,- (Harmincezer) Ft, valamint az I. és IV. r. alpereseket, hogy szintén egyetemlegesen és ugyanezen határidő alatt fizessenek meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft elsőfokú eljárási költséget.

Kötelezi II. r. alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 55.000,- (Ötvenötezer) Ft, a III. r. alperest 1.240.300,- (Egymillió-kettőszáznegyvenezer-háromszáz) Ft, a IV. r. alperest, hogy 66.700,- (Hatvanhatezer-hétszáz) Ft eljárási illetéket az adóhatóság felhívása szerint, míg az ezt meghaladó 2.269.500,- (Kettőmillió-kettőszázhatvankilencezer-ötszáz) Ft illetéket az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi I. r. alperest, hogy 20.000,- (Húszezer) Ft, a II., III., IV. r. alpereseket, hogy személyenként 10.000,- (Tízezer) Ft másodfokú eljárási költséget fizessenek meg 15 nap alatt a felperesnek.

A II. r. alperes 14.000,- (Tizennégyezer) Ft, a III. r. alperes 16.000,- (Tizenhatezer) Ft, a IV. r. alperes 18.000,- (Tizennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket köteles megfizetni az államnak az adóhatóság felhívása szerint.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

Az I. r. alperes gyógyszerkibocsátó coronaria stent beszerzése tárgyú közbeszerzési eljárás eredményeként a II. r. alperessel a közbeszerzési eljárás első része tekintetében 2013. április 17. napján konszignációs szerződést kötött 2013. december 31. napjáig. Az I. r. alperes a szerződésre hivatkozással 2016. évben időszakonként értesítette a II. r. alperest a gyógyszerkibocsátó coronaria stentek konszignációs raktárának felhasználásáról és kérte, hogy a felhasznált coronaria stentek ellenértékét a részére számlázza ki. A II. r. alperes a 2016. évi időszakos felhasználásról a számlákat kiállította, ezek alapján az I. r. alperes kifizetéseket teljesített a részére bruttó 11.747.500,- Ft összegben (nettó 9.250.000,- Ft)

Az I. r. alperes gyógyszerkibocsátó coronaria stent beszerzése tárgyú közbeszerzési eljárás eredményeként a III. r. alperessel a közbeszerzési eljárás második része tekintetében 2013. április 17. napján konszignációs szerződést kötött 2013. december 31-i hatállyal. Az I. r. alperes a szerződésre hivatkozással 2016. évben időszakonként értesítette III. r. alperest a gyógyszerkibocsátó coronaria stentek konszignációs raktárának felhasználásáról és kérte, hogy a felhasznált coronaria stentek ellenértékét számlázza ki a részére. A III. r. alperes a 2016. évi időszakos felhasználásokról a számlákat kiállította, az I. r. alperes pedig ezek alapján a III. r. alperes részére kifizetéseket teljesített bruttó 12.803.505,- Ft értékben (nettó 10.081.500,- Ft).

A III. r. alperes 2016. június 10. napján számú levelében árajánlatot adott az általa forgalmazott gyógyszerrel bevont stentre. Az I. r. alperes válaszként megküldte az aktuális készletlistát. Az I. r. alperes 2016. évben időszakonként a levélre hivatkozással értesítette a III. r. alperest a gyógyszerkibocsátó coronaria stentek konszignációs raktárának felhasználásáról és kérte, hogy a felhasznált coronaria stentek ellenértékét a részére számlázza ki. A III. r. alperes a 2016. évi időszakos felhasználásokról a számlákat kiállította, az I. r. alperes ezen számlák alapján a III. r. alperes részére bruttó 13.450.570,- Ft (nettó 10.591.000,- Ft) összegben kifizetéseket teljesített.

Az I. r. alperes gyógyszerkibocsátó coronaria stent beszerzési tárgyú közbeszerzési eljárás eredményeként a IV. r. alperessel a közbeszerzési eljárás harmadik része tekintetében 2013. április 17. napján konszignációs szerződést kötött 2013. december 31. napi hatállyal. Az I. r. alperes 2016. évben időszakonként a szerződésre hivatkozással értesítette IV. r. alperest a gyógyszerkibocsátó coronaria stentek konszignációs raktárának felhasználásáról és kérte, hogy a felhasznált stentek ellenértékét számlázza ki részére. A IV. r. alperes a 2016. évi időszakos felhasználásokról a számlákat kiállította, az I. r. alperes ezen számlák alapján III. r. alperes részére összesen bruttó 14.116.685,- Ft (nettó 11.115.500,- Ft) összegben kifizetéseket teljesített.

Az Állami Számvevőszék, mint hivatalbóli kezdeményező az I. r. alperessel szemben a felperesnél jogorvoslati eljárást kezdeményezett a 2016. évben a II., III. és IV. r. alperestől eszközölt coronaria stent termékek beszerzésével összefüggésben, mert az I. r. alperes beszerzéseinél jogtalanul mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását.

A felperes a közbeszerzési eljárás mellőzése tárgyában lefolytatott jogorvoslati eljárásban számú határozatában megállapította, hogy az I. r. alperes 2016. évben beszerzései vonatkozásában nem rendelkezett hatályos közbeszerzési szerződéssel, és beszerzéseit egyrészt a megszűnt közbeszerzési szerződésekre, másrészt külön ajánlatra hivatkozással valósította meg mindösszesen 40.038.000,- Ft értékben. Megállapította azt is, hogy az I. r. alperes a vizsgált beszerzései idején hatályos, a közbeszerzésről szóló 2015. évi CXLI. törvény (Kbt.) alapján az I. r. alperes beszerzései a Kbt. alanyi és tárgyi hatálya alá tartoztak és a beszerzések becsült értéke - az egybeszámítási szabályokra figyelemmel - meghaladta a nemzeti értékhatárt. Erre figyelemmel az I. r. alperes akkor járt volna el jogszerűen, ha a Kbt. harmadik része szerinti közbeszerzési eljárás

eredményeként kötött szerződésekkel valósítja meg beszerzéseit. Minderre figyelemmel azt is megállapította, hogy az I. r. alperes jogsértően mellőzte a közbeszerzési eljárást, ezzel a Kbt. 110. §-ára tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését megsértette, ezért a Kbt. 165. § (6) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján az I. r. alperest 400.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes közbeszerzési eljárásban hozott határozatának felülvizsgálata iránti kereset előterjesztésére nem került sor.

A felperes keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. r. alperes között, az I. és III. r. alperes és az I. és IV. r. alperes közötti 2016. évi megrendelések a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja alapján érvénytelenek, azzal, hogy a Ptk. 6:108. § (2) bekezdésére figyelemmel az érvénytelenség megállapítása mellett egyéb jogkövetkezmény alkalmazását nem kérte. Másodlagosan kérte, amennyiben a bíróság a Kbt. 137. § (3) bekezdése szerinti kivételi okot fennállónak találja, akkor nyilvánítsa perbeli megrendeléseket érvényessé és jogkövetkezményenként a Kbt. 176. § (5) bekezdés első fordulata alapján szabjon ki az I. r. alperessel szemben a szerződéses érték legfeljebb 15 %-ának megfelelő összegű bírságot. Kérte az alperesek egyetemleges marasztalását perköltség megfizetésére a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 51. § (1) bekezdés a) pontjára.

Keresetét azzal indokolta, hogy az I. r. alperes megrendelésére 2016. évben havonta kerültek a konszignációs raktárak feltöltésre a II., III. és IV. r. alperesek által, és ezeket a megrendeléseket tekinti különálló szerződéseknek. A megrendelések teljesítéséhez a Kbt. 137. § (3) bekezdése szerint kiemelkedően fontos közérdek fűződik figyelemmel arra, hogy az I. r. alperest jogszabályok kötelezik a betegellátás folyamatosságának biztosítására és a beszerzett termékekre erre tekintettel volt szükség.

Az I. r. alperes ellenkérelmében az elsődleges kereseti kérelem teljesítését nem ellenezte, míg a másodlagos, a bírság kiszabására vonatkozó kereset elutasítását kérte. A szerződések teljesedésbe mentek, megszűntek, további joghatály nem fűződik hozzájuk, ezért az érvénytelenség megállapítása okafogyott. A bírság kiszabásával kapcsolatos kereseti kérelem azért megalapozatlan, mert arra csak a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés érvényessé nyilvánítása esetén van lehetőség, a perbeli szerződések azonban a közbeszerzési eljárás mellőzésével kerültek megkötésre. A szerződések teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik, mert fekvőbeteg ellátással foglalkozik és tevékenységi körében elengedhetetlen a betegellátás zavartalan biztosítása, melynek mellőzhetetlen feltétele a perbeli termékek folyamatos biztosítása. Amennyiben a bíróság erre tekintettel visszamenőleges hatállyal érvényessé nyilvánítja a szerződéseket, akkor is hiányzik a pénzbírság kiszabásának feltétele. A II.-IV. r. alperesekkel folyamatos a jogviszonya, mert változatlan feltételek mellett, változatlan áron jelenleg is tart a teljesítés. Bejelentette, időközben a III. r. alperessel közbeszerzési eljárás keretében szerződést kötött, amely 2018. május 31. napjáig hatályos.

A II. r. alperes ellenkérelmében az elsődleges kereseti kérelmet elismerte. A szerződés teljesítéséhez kiemelten fontos közérdek fűződik, mert az annak tárgyát képező termékek rendelkezésre állása az I. r. alperes közfeladatainak ellátásához nélkülözhetetlen. Kérte, a bíróság a szerződést megkötésének időpontjára visszamenőlegesen nyilvánítsa érvényesnek. A Pp. 51. § a) pontja szerinti pertársaság az alperesek között nem áll fenn, mert az I. r. alperes, valamint a további alperesek között a per tárgyát képező szerződések külön-külön jöttek létre, és az elkülönülő jogviszonyokra tekintettel nincs olyan közös jog, illetve kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el és a perben hozandó döntés a pertársakra perben állásuk hiányában is kihatna. A Pp. 51. § c) pontja szerinti pertársaság áll fenn az alperesek között. Ezért kérte, a perköltség a Pp. 82. § (2)

bekezdése alapján az I. r. alperessel kötött szerződésekben foglaltaknak megfelelően, a szerződések értékének arányában, eltérő mértékben kerüljön megállapításra.

A III. r. alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Az elsődleges kereseti kérelmet illetően azzal érvelt, bár a felperes határozata jogerőre emelkedett, azonban az abban foglaltak ítélt dolognak nem tekinthetők, ezért a bíróságot a felperes jogerős határozata nem köti. Különösen az egészségügyi közbeszerzések terén visszatérő probléma, hogy a lefolytatott közbeszerzési eljárások alapján határozott időtartamra megkötött szerződések lejártával nem sikerül eredményes közbeszerzési eljárás alapján új szerződést kötni anélkül, hogy az átmeneti időszakban a beszerzés a két szerződés időtartama között megoldható legyen. Nem közbeszerzési eljárás lefolytatása nélküli beszerzés történt, hanem eredményes közbeszerzési eljárás alapján kötött szerződés meghosszabbítása, módosítása, amit határidőben senki nem támadott meg, ezért a perbeli szerződések nem semmisek. A másodlagos kereseti kérelem körében arra hivatkozott, a jogkövetkezmények alkalmazására irányuló kereseti kérelemnek a bíróság nem adhat helyt, mert az érvényessé nyilvánításnak a Ptk.-ban vannak kötelező feltételei, melyek a perbeli esetben nem teljesülnek. Hivatkozott az 1/2010. (VI.28.) PK vélemény 6. pontjára, hangsúlyozva, a szerződés érvényessé nyilvánítása azt a célt szolgálja, hogy a bíróság az esetleges szolgáltatás nélkül maradt ellenszolgáltatás kompenzálásáról rendelkezessen, azonban jelen esetben erről nincs szó.

A IV. r. alperes ellenkérelmében az elsődleges kereseti kérelmet elismerte, mert a perbeli megrendelések a közbeszerzési eljárás mellőzésével jöttek létre, azok érvénytelenek (Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja). A másodlagos kereseti kérelmet illetően az érvényessé nyilvánításra vonatkozó kereseti kérelmet is elismerte. Az I. r. alperes által folytatott fekvőbeteg ellátás kiemelkedően fontos közérdek, annak megvalósulásához a perbeli megrendelések teljesítése nélkülözhetetlen volt, ezért azok érvényessé nyilváníthatók. Az I. r. alperessel szemben a bíróság kiszabására irányuló kereset elutasítását kérte, mert a per tárgyát nem közbeszerzési eljárás alapján megkötött, hanem közbeszerzési eljárás mellőzésével létrejött szerződések alkotják, így a bíróságnak bírságolási lehetősége nincs. Kérte a perköltség viselésére irányuló kérelem elutasítását is, mert a kereseti kérelem többségét nyomban elismerte, továbbá a II., III. és IV. r. alperesek a perre okot nem adtak. A közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettsége az ajánlatkérőként meghatározott szervezeteket terheli, ők felelősek azért, hogy a közbeszerzési eljárás tárgyi hatálya alá eső beszerzései tekintetében közbeszerzési eljárást folytassanak. A II.-IV. r. alperesek pedig nem minősülnek ajánlatkérőnek a Kbt. 6. §-a szerint. A közbeszerzési eljárás lefolytatása sem lehet a II.-IV. r. alperesek kötelezettsége, annak jogtalan mellőzéséért sem terhelheti őket felelősség. Ebből következően a II.-IV. r. alperesek jelen perre nem adtak okot, ezért a Pp. 78. § (1) és (3) bekezdése, valamint 80. § (1) bekezdése alapján perköltségükben az államot kellene marasztalni. Az állam perköltségben való marasztalását nem kérte, hanem helyette a felperesnek a perköltség viselésére irányuló kereseti kérelem elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az I. és II. rendű, valamint az I. és III. rendű, illetőleg az I. és IV. r. alperesek között coronaria stent beszerzésére vonatkozó 2016. évi megrendeléseket (szerződéseket) megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánította. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, a perköltségről úgy rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik. Döntésének indokolásában rámutatott, a felperes közbeszerzési eljárásban hozott jogerős határozata megállapította a jogsértést, mely szerint az alperesek a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötöttek szerződéseket, ezért azok a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja alapján semmisek. A 2016. évi megrendelések külön szerződésnek minősülnek, amelyek előtt az alperesek közbeszerzési eljárást nem folytattak le. Utalt a Kbt. 176. § (4), 137. § (1) és (3) bekezdésére, és megállapította,

amennyiben kiemelkedően fontos közérdek fűződik a szerződés teljesítéséhez, az érvénytelenségi jogkövetkezményeinek alkalmazása során a bíróság a szerződés megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal azt érvényessé nyilváníthatja. Ez a feltétel perbeli esetben fennáll, ezért az alperesek által kötött szerződések a Kbt. 137. § (3) bekezdése alapján megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánította, mert köztudomású tény, hogy a perbeli megrendelések teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik, az I. r. alperest jogszabályok kötelezik a betegellátás folyamatosságának biztosítására és a beszerzett termékekre erre tekintettel volt szükség.

Nem találta alaposnak a bíróság megfizetésére vonatkozó kereseti kérelmet, figyelemmel a Kbt. 176. § (5) bekezdésére, mert ez a törvényi rendelkezés csak a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződésekre vonatkozik, perbeli esetben az alperesek által kötött összes szerződés a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötött. Semmisségük a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontján alapul. Az I. r. alperes nem folytatott le közbeszerzési eljárást, a semmisség indoka ez a tény. Bíróság kiszabására azonban csak abban az esetben van lehetőség, ha a bíróság a közbeszerzési eljárás alapján kötött szerződést nyilvánítja érvényessé, tehát a Kbt. 137. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti esetekben.

A felperes fele részben minősül pernyertesnek. Utalt a Pp. 51. §-ára, amely a pertársaság három formáját szabályozza, mely közül az a) pontban írt pertársaság minőségileg különbözik a b) és c) pontban foglaltaktól. Az 51. § a) pont szerinti pertársaság egységes, a b) és c) pontbeli egyszerű pertársaság. Utóbbi esetén a pertársak függőségének elve érvényesül, azaz az egyik pertárs cselekménye nem bírálható el a másik perbeli cselekményétől függetlenül. A Pp. 52. § (1) bekezdése szerint ugyanis az 51. § a) pontja alá eső pertársaság esetében bármelyik pertárs perbeli cselekményei - az egyezséget, az elismerést és a jogról való lemondást kivéve - arra a pertársra is kihatnak, amely valamely határidőt, határnapot vagy cselekményt elmulasztott feltéve, hogy mulasztását utóbb nem pótolta. Ezzel szemben az egyszerű pertársaság esetén a függetlenség elve érvényesül, azaz egyes pertársak cselekményeit, illetve mulasztásait a bíróság a másik pertárs cselekményére tekintet nélkül attól függetlenül bírálja el.

Eltérően alakul a perköltség viselésének szabálya is, mert az egységes pertársakat a perköltség megfizetésére egyetemlegesen kell kötelezni, míg egyszerű pertársaság esetén a perköltség viselésének szabályait a Pp. 82. § (2) bekezdése állapítja meg. Utóbbi szerint a Pp. 51. § b), c) pontja alá eső pertársakat egyenlő arányban kell perköltség megfizetésére kötelezni, az a költség, amely kizárólag a pertárs egyikének vagy egy részének perbeli cselekménye folytán merül fel a többi pertársat nem terheli. Perbeli esetben tehát a II., III. és IV. r. alperesek között csupán egyszerű pertársaság áll fenn, az I. és II., az I. és III. r., az I. és IV. r. alperesek egységes pertársaságnak minősülnek. Az I. r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelem teljesítését I. r. alperes nem ellenezte, valamint a másodlagos kereseti kérelem teljesítését meghaladó részében. A Pp. 80. § (1) bekezdése egyik alperes esetében sem alkalmazandó, amely szerint, ha az alperes a perre okot nem adott és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, a felperes költségében kell marasztalni. A IV. r. alperes a követelést egyébként sem ismerte el, mind az elsődleges, mind a másodlagos kereseti kérelmet vitatta. A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetén a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembe vételével határoz. Miután a pervesztesség-pernyertesség aránya 50-50 %, ezért úgy rendelkezett, hogy mindegyik fél viseli a saját költségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes annak megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélőtábla az I. r. alperessel szemben legfeljebb a szerződéses érték 15 %-ának megfelelő összegű maximum 6.005.700,- Ft bírságot szabjon ki a Kbt. 176. § (5) bekezdés első fordulatában írtakra tekintettel. Továbbá, miután a bíróság tekintetében pernyertesnek minősül, ezért a perköltség

viseléséről és megfizetéséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Pp. 82. § (1) bekezdésére tekintettel határozzon.

A Kbt. 137. § (3) bekezdése szerinti érvényessé nyilvánítás esetén a Kbt. 176. § (5) bekezdés első fordulata szerinti bírság kiszabása kötelező, a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével megkötött szerződések vonatkozásában is. Az e törvényhelyben írt jogkövetkezmény a bíróság részéről nem mellőzhető kötelezettség abban az esetben sem, ha a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével megkötött szerződés érvényessé nyilvánításáról van szó. Amennyiben helyt fogna az elsőfokú bíróság álláspontja, akkor lényegében az egyik legsúlyosabb jogsértés, a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével megkötött szerződés anélkül válhatna érvényessé, hogy közben az ehhez kapcsolódó bírság kivetése elmaradna, lényegében kiürülnének a Kbt. azon rendelkezései, amellyel a közbeszerzési eljárás megkerülésével megkötött szerződésekkel és magatartásokkal szemben kíván hatékony módon fellépni.

A Kbt. 137. § (3) bekezdésére tekintettel a felek szerződése csak azért nem érvénytelen, mert fennáll azon jogszabályi kitétel, mely egyébként a jogszabályba ütköző szerződések érvénytelenségét eliminálja. Ennek jogkövetkezménye a Kbt. 176. § (5) bekezdés első fordulata szerinti kötelező bíróság által kiszabható bírság. Nyilvánvalóan nem lehetett jogalkotói szándék az érvényessé nyilvánítás bírság kiszabása nélkül jogtalan mellőzéssel megkötött szerződések esetén. A Kbt. szerződések érvénytelensége körében irányadó jogszabályi rendelkezéseit illetően kizárólag azok együttes értelmezése jöhet szóba (Kbt. 137., 176. §-a). A Kbt. 176. § (5) bekezdés első fordulata a bírság kiszabásának lehetősége körében nem tesz különbséget a közbeszerzési eljárás alapján megkötött vagy a közbeszerzési eljárás mellőzésével kötött szerződések között, ekként nem veszi ki a kötelező bírságolás köréből a mellőzéssel megkötött szerződések körét, ellenkező esetben a legsúlyosabb jogsértés vonatkozásában maradna el a Kbt. szerinti kötelező jogkövetkezmény, azaz a bírság (BDT2017.3651.). Álláspontjának alátámasztására eseti bírósági döntésekre hivatkozott.

Továbbá, amennyiben az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezésében foglaltak szerint megváltoztatja, akkor pernyertesnek minősül, ezért a perköltség megfizetése tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése az irányadó figyelemmel a Pp. 82. § (1) bekezdésére, és a Pp. 81. § (1) bekezdése nem alkalmazható.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

Az I. r. alperes előadása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes jogkövetkezményeket vont le.

A II. r. alperes álláspontja szerint a Kbt. 176. § (5) bekezdés és 137. §-ának szövegezéséből egyértelműen következik, hogy a jogalkotó kifejezett különbséget kívánt tenni a közbeszerzési eljárás mellőzésével és a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződések érvénytelenségéhez fűződő jogkövetkezmények között. Ezt alátámasztja, hogy a Kbt. 176. § (5) bekezdésének első mondatában nem a Kbt. 137. § (1) bekezdésében meghatározott rendelkezésekre, hanem azok közül csak a közbeszerzési eljárás alapján kötött szerződésekre történik utalás. Ezért a Kbt. 176. § (5) bekezdésének rendelkezései a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja szerint érvénytelennek minősülő és hatályossá nyilvánított szerződésekre nem alkalmazhatóak. Hangsúlyozta, a Kbt. rendelkezései kógensek, ezért azoktól való eltérésre lehetőség nincs, a Kbt. 176. § (5) bekezdésében foglalt a Kbt. 137. § (3) bekezdésére történő visszautalásra is kizárólag a közbeszerzési eljárás alapján kötött szerződésekre vonatkozóan kerül sor. A közbeszerzési eljárás mellőzésével kötött szerződéseket illetően a Kbt. 176. § (5) bekezdése nem tartalmaz visszautalást.

A felperes által hivatkozott jogalkotói szándékkal kapcsolatban megjegyezte, azt a normaszöveg egyértelműen tükrözi. A Kbt. nem tartalmaz olyan tételes jogi rendelkezést, ami alapján a közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződések érvényessé nyilvánításához kapcsolódóan a bíróság számára bírság kiszabását lehetővé tenné. A felperes által hivatkozott eseti döntésekben foglalt álláspont nem jogértelmezésen, hanem a tételes jogi rendelkezéseket felülíró új jogi

rendelkezések létrehozásán alapulnak. Megjegyezte, a felperes által hivatkozott döntésekben elfoglalt álláspont nem azonos a jogerős határozatokból megállapítható meghatározónak minősíthető elmúlt években hozott jogerős határozatokkal. E körben konkrét eseti döntésekre hivatkozott.

A III. r. alperes fellebbezési ellenkérelmét az alábbiak szerint indokolta.

Álláspontja szerint a fellebbezésben hivatkozott, a Kbt. 137. és 176. §-ának együttes értelmezésére vonatkozó fejtegetése olyan szubjektív jogértelmezéshez vezet, ami alkotmányos alapelveket sértene (Alaptörvény T.) cikk). A közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződések esetében a bírság, mint jogkövetkezmény alkalmazására lehetőség nincs. A jogszabály kifejezett rendelkezése szerint ugyanis a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés érvényessé nyilvánítása esetében van helye bírságnak és nincs az az értelmezés, amely az expressis verbis a normaszöveget felülírhatja. A fellebbezésben hivatkozott BDT2017.3651. számú döntéssel kapcsolatban előadta, valószínűsíthető, hogy ez az elsőfokú ítélet azért nem került másodfokra, mert a bíróság csak 50.000,- Ft bírságot szabott ki, ami mellett pergazdaságossági kérdés az ügyet továbbvinni vagy sem. A felperes honlapján elérhető az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Gf.20.274/2017/4. sorszámú ítéletével kapcsolatban kifejtette, az azért nem vehető figyelembe, mert az Egri Törvényszék figyelmét elkerülte, hogy nem közvetlenül alkalmazandó uniós normáról van szó, és az Európai Bíróság döntése szerinti kritériumok a kivételes közvetlen alkalmazhatóságra sem állnak fenn. Ezért ez a másodfokú döntés jelen ügyben sem vehető figyelembe.

A IV. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását annak helyes indokai alapján kérte.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak az I. r. alperessel szemben bírság kiszabására irányuló kereseti kérelmét elutasító és a perköltségre vonatkozó rendelkezésének kereseti kérelme szerinti megváltoztatását kérte. Ezért az ítélőtábla - a fellebbezés korlátaira figyelemmel - az elsőfokú bíróság ítéletét csak az I. r. alperessel szembeni bírsággal kapcsolatos és a perköltségre vonatkozó döntését bírálta felül.

A perben a felek által sem volt vitatott, hogy a felperes D.455/10/2017. számú jogerős határozatában megállapította, hogy az I. r. alperes a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötött szállítási szerződéseket a II. és III., IV. r. alperesekkel, ezért megsértette a Kbt. 110. §-ára tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését, ezért az I. r. alperessel szemben bírságot is kiszabott. A Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja szerint pedig semmis a szerződés, ha azt a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötötték meg.

A felperes keresetet terjesztett elő az I., II., III. és IV. r. alperesekkel szemben, eleget téve azon törvényi, a Kbt. 176. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségének, mely szerint amennyiben a Kbt. 137. § (1) bekezdés szerinti jogsértést határozatában megállapítja, akkor a szerződés érvénytelenségének kimondása és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt pert kell indítania. Kereseti kérelmében az I. r. alperes által a II., III. és IV. r. alperesekkel 2016. évben műszemlencsére kötött szállítási szerződések érvénytelenségének megállapítását és a Kbt. 137. § (3) bekezdésében foglalt kivételi jog fennállása esetén ezen szerződések érvényessé nyilvánítását, valamint a Kbt. 176. § (5) bekezdése alapján az I. r. alperessel szemben a szerződéses érték legfeljebb 15 %-ának megfelelő mértékű bírság kiszabását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az I. r. alperes által a II., III. és IV. r. alperesekkel kötött 2016. évi műszemlencsére vonatkozó - helyesen: szállítási - szerződéseket megkötésük időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilvánította. Ezzel kapcsolatban az ítélőtábla utal arra - figyelemmel a Kbt. 137. § (3) bekezdésének normaszövegére -, hogy a szerződéseknek a

megkötésük időpontjára visszamenőleges hatállyal történő érvényessé nyilvánítását az ott meghatározott feltételek fennállásakor a Kbt. 137. § (1) bekezdés a) pontja szerint megkötött szerződések esetén az érvénytelenség jogkövetkezményeként tette lehetővé. Az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazása pedig feltételezi az érvénytelenség megállapítását, ezért az elsőfokú bíróságnak a perbeli szerződések érvényessé nyilvánítását megelőzően meg kellett volna állapítania azok érvénytelenségét, (semmisségét) és ennek tűrésére kellett volna kötelezni a II., III. és IV. r. alpereseket.

Alappal támadta fellebbezésében a felperes az elsőfokú bíróság pénzbírság kiszabása kérdésében hozott döntését az alábbiak szerint.

A Kbt. 176. § (5) bekezdésének rendelkezése szerint, ha a bíróság a közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződést a Kbt. 137. § (3) bekezdése alapján érvényessé nyilvánítja, bírságot **köteles kiszabni**, melynek összege - az eset összes körülményét figyelembe véve - legfeljebb a szerződéses érték 15 %-a.

A Kbt. ezen rendelkezéséből következően a bírság kiszabására vonatkozó kógens törvényi kötelezettség tehát attól függetlenül terhelte az elsőfokú bíróságot, hogy a felperes a közbeszerzési jogorvoslati eljárásban szabott-e ki maga is bírságot az I. r. alperessel szemben vagy sem.

A Kbt. 176. (5) bekezdésében a szerződésnek a 137. § (3) bekezdése alapján történő érvényessé nyilvánítása esetére (és a fentebb írtak szerint a Kbt. 137. § (3) bekezdése, a 137. § (1) bekezdés a) pontja alapján semmis, azaz a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötött szerződésekre is alkalmazandó) speciális jogkövetkezményként írja elő kötelezően a bírság kiszabását. A törvény értelmezése során ezért ezt a tételes jogi rendelkezésre történő visszautalást kell irányadónak tekinteni a normaszövegben található „közbeszerzési eljárás alapján megkötött szerződés” kifejezéssel szemben, amit az is indokol, hogy a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével, azaz a szerződések közvetlen odaítélésével történt szerződéskötés a közbeszerzésre vonatkozó jogi szabályoknak az ajánlatkérő - az I. r. alperes - általi legsúlyosabb megsértésének minősül (Debreceni Ítéltábla Pf.III.20.858/2017/7., Debreceni Ítéltábla Pf.III.20.854/2017/2.). Miután a közbeszerzési eljárásra vonatkozó szabályok betartása a Kbt. hatálya alá tartozó ajánlatkérőként fellépő szervezetektől kérhető számon, a közbeszerzési eljárás megsértése miatt ők szankcionálhatók - mint ahogyan a felperes D.455/2017. számú határozatában is az I. r. alperesi ajánlatkérőt sújtotta bírsággal - ezért a jelen eljárásban a bírság kiszabása az I. r. alperessel szemben volt lehetséges. Ezért az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a bírság kiszabására irányuló kereseti kérelmet elutasította.

A II. r. alperes vonatkozásában a szerződéses érték nettó 9.250.000,- Ft, a III. r. alperes vonatkozásában a szerződéses érték nettó 20.672.500,- Ft, a IV. r. alperes illetően 11.115.500,- Ft, így az összesen nettó 32.713.000,- Ft. Így a szerződések alapján kiszabható Kbt. szerinti maximális bírság összege 4.906.950,- Ft. Az ítéltábla figyelemmel arra, hogy az I. r. alperest területi fekvőbeteg egészségügyi ellátási kötelezettség terheli és e tevékenységi körében elengedhetetlen a betegellátás zavartalan biztosítása, melynek feltétele a perbeli termékek folyamatos biztosítása, a bírság összegét 300.000,- Ft-ban állapította meg annak hangsúlyozása mellett, hogy az egyébként kötelező közbeszerzési eljárás mellőzésével történő szerződéskötés - a felperes helyes hivatkozása szerint - az egyik legsúlyosabb közbeszerzési jogszabálysértés.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 253. § (2) bekezdése szerinti megváltoztatásával kötelezte az I. r. alperest, hogy a rendelkező részben meghatározott módon fizessen meg a felperesnek a Kbt. 176. § (5) bekezdés alapján 300.000,- Ft összegű pénzbírságot.

A perköltségre vonatkozóan a fellebbezés csak részben alapos az alábbiak szerint.

A fentiek alapján a felperes a perben teljes egészében pernyertesnek minősül. Az I. r. alperes a vele szembeni keresetet részben vitatta a bírság tekintetében, míg a II. és IV. r. alperes az érvénytelenség tekintetében rájuk vonatkozó keresetet az első tárgyalás előtt elismerte. A III. r. alperes érdemi ellenkérelmében a keresetet vitatta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint - főszabályként - a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes feleket kell kötelezni, a Pp. 51. § a) pontja alá eső pertársakat pedig egyetemlegesen (Pp. 82. § (1) bekezdés). Ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a Pp. 80-83. §-ai eltérően rendelkeznek. A Pp. 80. § (1) bekezdése szerint, ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell marasztalni.

A Pp. 80. § (1) bekezdése - a Pp. 78. § (1) bekezdéséhez képest - a perköltség viselésének általános szabályát megfordítja, azonban az jelen esetben a törvényi feltételek fennállta hiányában nem alkalmazható, ezért a felperes egyrészt nem kötelezhető a II. és IV. r. alperesek elsőfokú eljárási költségeinek megfizetésére, másrészt a perköltség fizetés alól II. r. és IV. r. alperesek nem mentesülhetnek.

A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés tehát a perköltség viseléséről szóló a Pp. 78. § (1) bekezdéséhez képest kivételes szabály, amelynek célja annak előmozdítása, hogy a jogosult által felszólított kötelezett - aki nem vitatja a vele szemben támasztott követelést - önként teljesítsen, illetve semmi olyat ne tegyen, amelynek nyomán a perindítás szükségessé váljon. Ezzel szemben a kötelezett dönthet akként, hogy vélt vagy valódi jogainak érvényesítése érdekében vállalja a peres eljárást, ekkor azonban a perköltség viselése tekintetében a Pp. 78. § (1) bekezdése szerinti szabályozás érvényesül.

A Pp. 80. § (1) bekezdése szerinti szabály tehát a pernyertes felperes perköltség fizetésére kötelezésének két együttesen megkövetelt konjunktív feltételét támasztja, mégpedig azt, hogy az alperes a perre okot ne adjon, és az első tárgyaláson a felperes követelését azonnal elismerje.

„A perre okot nem adott” kitétel egyfelől azt jelenti, hogy az alperes semmi olyat ne tegyen, amelynek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől azt, hogy az alperes tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a felek közötti jogvita polgári per igénybevétele nélkül elintézhetővé váljék. Az, hogy az alperes mikor szolgáltatott okot a perre és mikor nem, az eset összes körülményének gondos mérlegelésével a bíróság hivatott megállapítani.

A perben alkalmazandó Kbt. 176. § (1) bekezdése szerint a felperesnek a szerződések közbeszerzési jogsértése miatt azok érvénytelensége megállapítása iránt polgári pert kellett indítania. Az érvénytelenség általános jogkövetkezménye az, hogy ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, ezért a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perekben szükségképpen pertársaság áll fenn a szerződéskötő felek között, azaz valamennyi félnek perben állására szükség van az érvénytelenség kimondásához. Mindebből következően a II. és IV. alperesek perbenállása nélkül a perben érdemi döntés nem volt hozható. Az ítéletábra arra, hogy a II. és IV. r. alpereseknek a Kbt. szabályait ismerniük kellett, tekintettel arra is, hogy az iratokból megállapíthatóan az I. r. alperessel 2013. év óta közbeszerzési eljárás alapján jogviszonyban álltak, szemlencse szállításra szerződést kötöttek. Ezért a közbeszerzési szabályokkal tisztában kellett lenniük, így azzal is, hogy a 2016. évi szállítási szerződések is a Kbt. hatálya alá tartoznak. Emiatt fel sem merülhet olyan ok, hogy az alperesek a szerződéskötéskor kellő gondosságot tanúsítottak, nem tudhattak arról, hogy a szállítási szerződések megkötése a közbeszerzési jogszabályok hatálya alá esik. Ezért bár a felperes keresetét az első tárgyaláson elismerték, azonban a „perre okot nem adtak” kitétel nem áll fenn, ezért a Pp. 80. § (1) bekezdés nem alkalmazható, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a II. és IV. r. alperesek is perköltség fizetésére kötelesek felperes javára.

A felperes a Pp. 51. § a) pontjára hivatkozással a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján az alpereseket egyetemlegesen kérte perköltség megfizetésére kötelezni.

A perben irányadó tényállás alapján azonban az I.-II.-III.-IV. r. alperesek nem minősülnek a Pp. 51. § a) pontja szerinti egységes pertársaságnak, ennél fogva a perköltség egyetemleges megfizetésére nem kötelezhetők az alábbiak miatt. A Pp. 51. § a) pontja szerinti ún. egységes pertársaság akkor áll fenn, ha a per tárgya olyan közös jog, illetőleg olyan közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el, vagy ha a perben hozott döntés a pertársakra a perben való részvétel nélkül is kiterjedne. A felperes tárgyi és személyi keresethalmazatban terjesztette elő keresetét, amelyben az I. és II., az I. és III. r. és az I. és IV. r. alperesek által kötött szerződések érvénytelenségének megállapítását, továbbá az I. r. alperessel szemben bírság kiszabását kérte. Megállapítható tehát, hogy a felperes keresetében az I. r. alperes által külön-külön a több alperessel kötött szerződéssel, mint önálló jogügyletekkel kapcsolatos igényét érvényesítette egy peres eljárásban. Az I. r. alperes által kötött szerződések azonban egymással szorosan nem függnék össze, az azokkal kapcsolatos kereseti kérelmek önállóan is elbírálhatók, az azokban hozott döntés a többi alperesnek az I. r. alperessel fennálló jogviszonyára nem hat ki. Ezért a II.-III. és IV. r. alperesek között nincs olyan közös jog vagy közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el, illetve az egyes szerződéseket illetően hozott döntés a többi alperesre sem terjed ki. Ezért egységben az I. r., II., III. r., IV. r. alperesek között a kényszerű pertársaság nem áll fenn, csupán az I. és II. r., az I. és III. rendű, illetve I. és IV. r. alperesek között, mert az általuk kötött és a per tárgyát képező szerződések érvénytelenségének elbírálásához szükségképpen perben kellett állniuk, és az abban hozott döntés, mindkét szerződést kötő félre is kiterjed, míg a II. és III., IV. r. alperes viszonyában a Pp. 51. § a) pontja szerinti pertársaság nem áll fenn. Ebből következően tehát az I.-IV. r. alperesek között ugyan nem, de az I.-II., az I.-III. és I.-IV. r. alperesek között a kényszerű egységes pertársaság fennáll. Ezért a felperes perköltségeinek megfizetésére csak az I.-II. az I.-III. és I.-IV. r. alperesek kötelezhetők egyetemlegesen a felperes által hivatkozott jogszabályhely alapján. Ezért a felperes által hivatkozott Pp. 82. § (1) bekezdése csak ebben a relációban alkalmazható, mint azt egyébként az elsőfokú bíróság ítélete is helyesen tartalmazza.

A Pp. 82. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az egyéb pertársakat - tehát a Pp. 51. § b) és c) pontja alá eső ún. egyszerű pertársakat - egyenlő arányban kell a perköltség megfizetésére kötelezni, a pertársak perbeli érdekeltsége között fennálló jelentékenyebb eltérés esetén azonban a perköltséget az érdekeltség arányában meg kell osztani. Az ítéletábra álláspontja szerint jelen esetben az érdekeltség arányában történő perköltségfizetés szabálya irányadó tekintettel arra, hogy az I. r. alperes a II., III. és IV. r. alperessel különböző értékű szolgáltatásra - a perben pontosan meghatározott - kötött szerződéseket. Ezért a szerződés értékének figyelembe vételével kötelezte az ítéletábra az I. és II. r. alperest 15.000,- Ft, az I. és III. r. alpereseket 30.000,- Ft az I. és IV. r. alpereseket 20.000,- Ft elsőfokú perköltség megfizetésére egyetemlegesen. Az összecszerűség megállapításakor figyelembe vette a szerződésben kikötött szolgáltatás ellenértékét és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ában írt rendelkezéseket, és az I.-II. r., I.-III. r., és I., IV. r. alpereseket egyetemlegesen kötelezte a perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú eljárásban a felperes a Kbt. 176. § (1) bekezdése alapján fennálló teljes költségmentessége folytán a kereseti eljárási illetéket nem róta le, illetőleg az I. r. alperes pervesztessége ellenére annak megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontjára tekintettel fennálló illetékmentessége miatt nem kötelezhető. Ezért az ítéletábra a II., III. és IV. r. alpereseket kötelezte az Itv. és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (R.) 13. §-a alapján a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére, melyről a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezés korlátaira tekintet nélkül volt köteles rendelkezni.

Az elsőfokú eljárási illeték összege a II., III. és IV. r. alpereseket illetően személyenként - az általuk az I. r. alperessel kötött szerződéses értékre, mint pertárgyértékre figyelemmel - személyenként II. r.

alperesnél 555.000,- Ft, III. r. alperesnél 1.240.300,- Ft, IV. r. alperesnél 666.900,- Ft (Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja).

A II. és IV. r. alperesek a velük szemben előterjesztett kereseti kérelmet az első tárgyalást megelőzően elismerték, ezért az Itv. 58. § (1) bekezdés c) pontja alapján 10 %-os mértékű II. r. alperes 55.000,- Ft., IV. r. alperes 66.700,- összegű eljárás illeték megfizetésére kötelesek, míg a fennmaradó le nem rótt - I. r. alperesre eső - eljárás illetéket az állam viseli (Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja, 58. § (1) bekezdés b) pontja, 80. § (1) bekezdése, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §). A III. r. alperes a kereset elutasítását kérte, ezért pervesztessége miatt az elsőfokú eljárás illeték megfizetésére köteles.

A felperes a másodfokú eljárásban részben pernyertes lett, ezért az alperesek a fentebb kifejtettek szerint kötelesek a le nem rótt - a felperesi fellebbezésben maximális bírság térítésére irányuló, de meg nem határozható pertárgyérték alapján számítandó 48.000,- Ft fellebbezési eljárás illeték megfizetésére, valamint a felperes jogi képviselével kapcsolatos másodfokú eljárás költség megfizetésére is.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság pénzbírsággal kapcsolatos és perköltségre vonatkozó rendelkezésével szemben terjesztett elő perorvoslati kérelmet, ezért a fellebbezési pertárgyérték 600.000,- Ft (Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja), mely után az illeték 48.000,- Ft. A pénzbírságra vonatkozóan csak az I. r. alperes lenne fellebbezési eljárás illeték fizetésére kötelezhető, mint pervesztes fél, azonban az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint személyes illetékmentes, azonban, a perköltség viselésre vonatkozó fellebbezést illetően a felperes túlnyomó részben pernyertes lett, ezért annak megfizetésére az I. r. alperes illetékmentességét is figyelembe véve a II., III. és IV. r. alperesek kötelesek érdekeltségük arányában (30 %, 34 %, 36 %), ezért a II. r. alperes 14.000,- Ft, a III. r. alperes 16.000,- Ft, IV. r. alperes 18.000,- Ft fellebbezési eljárás illeték megfizetésére köteles az államnak.

A felperes másodfokú eljárásban felmerült és a jogtanácsosi munkadíj összegéből álló másodfokú eljárás költségeinek megfizetésére az ítélet tábla az alpereseket kötelezte, az elsőfokú perköltség megállapításával kapcsolatban már hivatkozott jogszabályhelyek figyelembe vételével.

Az ítélet tábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a rendelkező rész szerint megváltoztatta, a pénzbírság és a perköltségviselés tekintetében.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés e) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2018. július 11.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Béri András s.k.
előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.
táblabíró